

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 27 Stycznia v. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg d. 21 stycznia.

W Naywyższym Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 13tym stycznia, wyrażono:

„W nagrodę gorliwości odznaczony służby, przez Zwierzchność zaświadczonej, Naymiłosciwiey mianujemy: Radzców Stanu: Radzcę Obwodu Białostockiego *Arszeniewskiego*, i Grodzieńskiego Gubernialnego Marszałka Szlachty Xiążęcia *Czterwertyńskiego*, Reczywistymi Radzcami Stanu; zostającego przy Wileńskim Gubernatorze Wojennym Urzędnika do osobnych poleceń, Radzcę Kollegialnego *Mizieńcowa*, Radzcą Stanu; Marszałków Szlachty Gubernii Wileńskiej, Powiatów: Telszewskiego, Kalixta *Daniłowicza*, i Rosieńskiego Gaspria *Billzwicza*, Assessorami Kollegialnymi” (G S.)

— Przez Ukazy CESARSKIE do Wice-kanclerza, mianowani: 6 grudn. z. r. Radca Poselstwa w Wiedniu Rz. R. St. Baron *Meyendorff*, Posłem nadzwyczajnym i pełnomocnym Ministrem przy Dworze Króla Jmci Wirtemberskiego, z pensją, jaką pobierał jego poprzednik; na przejazd zaś rozkazano dać mu 5,000 rubli, licząc rubel po 250 censów niderlandzkich, bez potrącenia. — 7 tegoż m. Zostający w Ministerstwie Spraw Zagr. Radca Kol. *Bicow*, jeneralnym konsulem Rossyjskim w Gdańsku, z pensją, jaką pobierał jego poprzednik, to jest: 1,875 rubli, licząc rubel po 250 censów niderl. ze Skarbu Państwa i 9,000 złotych polskich, tudzież na kancelaryj 4,000 zł. z dochodów Królestwa Polskiego. Na przejazd rozkazano dać mu 1,250 r. licząc po 250 censów.

— Ukazy Rządzącego Senatu i Departamentu 1) 10 b. m. O wyłącznym przywileju na lat 5, licząc od r. 1833, użyczonem, za pozwoleniem N. Cesarza Jmci, kompanii zawiązanej w Rydze, na zaprowadzenie parowych statków dla przewozu podróżnych, listów i towarów, między Lubeką, Rygą i Lipawą, z uwolnieniem, od opłat pobieranych od przychodzących okrętów — 2) tegoż dnia. O uznaniu Karola Fryderyka *Krafta* Wice-konsulem Duńskim w Petersaurgn — 3) tegoż dnia. O wydawaniu pieniędzy na wydatki podróże wojskowym, wyznaczanym do przeprowadzenia różnych osób — 4) 11 b. m. O ustanowieniu w Astrachaniu kommissyi tymczasowej na cel rozpatrzenia interesów o dłużnikach bankowych — 5) tegoż dnia. O otwarciu kancelaryi Azowskiego wojska kozaków — 6) tegoż dnia. O dozwoleńiu urzędnikowi 12 klasy *de Lafontaine* wejścia do służby, z zastrzeżeniem wszakże nie przyjmować go do wydziału prowiantskiego — 7) tegoż dnia. Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. PANA 9 Grud. zeszłego roku, którym pojasniono, że uczestnictwo w wyborach szlacheckich i mieyskich zabronione jest tym tylko szlachcie i mieyszczanom, którzy zostają pod sądem; zostawianie zaś pod śledztwem nie przeszkadza nikomu do takowego uczestnictwa; lecz że obok tego, zgromadzenia szlacheckie i mieyskie, ze względu na ważność i naturę wiadomych mu powodów do śledztwa, mają prawo wyłączyć takowego członka od wyborów — 8) tegoż dnia. O uznaniu kupca Jana Alberta *Bock* Pruskim, a Chajma Bager i Ribas Hiszpańskim w Odessie Wice konsulem.

— Oddawna oczekiwana w tutejszej stolicy poczta mieyska, na wzór znanej w Paryżu *petite poste*, w tych dniach została ustanowioną przez Pocztamt Petersburski, za pozwoleniem N. PANA. Listy i bilety wizytowe przyjmują się przez cały dzień w 4gciu wskazanych na to mieyscach, w sklepach korbennych, trzy razy na dzień wymułą się z karbon wrzucone do nich listy i tyleż

razy są roznoszone do mieszkań podług adressów. Osoba posyłająca domierza opłatę do rąk kramarza, w którego sklepie oddaje pismo na pocztę, osoba odbierająca nic nie płaci. Oddanie listu zwykłego, ilebykolwiek mógł zaważyć, kosztuje 20, karty wizytowej 10 kop. Ludność Petersburga, zbieg interesów wszelkiego rodzaju, i wielka rozległość miasta czynią to nowe ustanowienie nader dla mieszkańców dogodnym i pożytecznym. (T.P.)

AUSTRYA.

Wiedeń d. 18 stycznia.

Oprócz doniesień o zadanej klęsce wojsku Ottomańskiemu przez Egipcyan, i niektórych szczegółach tej pamiętnej bitwy, pisze Korrespondent Norymberski: „Los Państwa Ottomańskiego został nieodwrotnie rozstrzygnięty, przez bitwę na dniu 21 grudnia. Na stronie Ibrahima walczyła moralna i fizyczna przewaga; prócz tego dopomogło mu, tchórzostwo, odszczepienie i zdrada. Z upadkiem swego sławnego przeciwnika, jeszcze jedynej podpory chylącego się Państwa, otrzymał Ibrahim Pasza zwycięztwo, wraz z kluczami do Konstantynopola. Rzeź miała być okropna; z obu stron miało polezć do 30,000 ludzi. Turcy długo się dali z oziębłością i obojętnością rąbać, nim poczęli ustępować; lecz wśród ataków z ich strony niepostrzegano wcale tej energii i natarczywości, jaką dawniej, nawet naywaleczniejszego, nieprzyjaciela potrafili przerazić. — Gdy nareście armia turecka poczęła ustępować, ustał porządek, karność i wszelka regularność; zostawili oni wszystko na placu: buńczuki, działa, cały oboz, kassy, samego nawet wodza.”

Przy odejściu gońca panowało w Stambule wielkie zamieszanie, obawiano się co chwila powstania na korzyść Ibrahima. Sułtan udał się do posta sąsiedniego Mocarstwa, i prosił go w tak krytycznym położeniu o pomoc; może uda się jeszcze usiłowaniu Mocarstw, nakłonić Mehemedę Alego, do pojednania z Sułtanem; rozumié się, za odstąpieniem Egiptu, Syrii, co teraz przyzwolonem być musi, choćby nawet w stolicy powstanie nie nastąpiło, i Sułtan nie doznał niebezpieczeństwa. Z tém wszystkiem nie można tacić, że Mehemed Ali, upojony szczęściem zwycięztwa, może większych żądać będzie ofiar. Skutki tych nadzwyczajnych wypadków na południu są nie wyrachowane; mogą one łatwo wielki wpływ wywrzeć na całą Europę.

Przybył tu do Wiednia Hrabia *Pralorme*, królewsko-Sardyński poseł przy dworze austriackim.

Przewożenie wielkiej ilości materyałów wojennych do Korsyki, o czém donoszą francuzkie pisma, sprawiło tu w stolicy, osobliwie zaś u handlujących wielkie wrażenie; w chwili, w której na Zachodzie Europy stopniowo powraca spokojność, i pokoy ustalać się zdaje, poglądamy na Wschód z zadziwieniem.

— Dnia 20 —

Powszechnie wymieniają podpułkownika *Prokesch*, na C. K. Austriackiego posta do Króla Grecyi, Ottona I, skoro stolica jego będzie oznaczoną. (G.C.)

TURCYA.

Konstantynopol dnia 8 stycznia.

Flota turecka, postawiona znowu na stopie wojennej, ma przezimować na morzu Śródziemnym. Milicya marynarki obwodowa, składająca się z 6,000 ludzi, przeznaczona do służby działającej eskadry przeciwko Ibrahimowi paszy, pozostanie wraz z wojskiem regularnym marynarki na pokładzie okrętów. Było dotąd powinnością, iż ob-

wodowa milicya ubierała się z własnych funduszów, lub kosztem swoich obwodów; Sułtan rozkazał teraz nietylko regularnym marynarzom, ale także obwodowym dostarczyć potrzebnych mundurów i zimowej odzieży, kosztem skarbu publicznego. Na ten cel nakazał rząd wypłacić administracyi marynarki, pod zarządem Elhathz - Alibey, 1,000 kies złota (500,000 piastrow). — O skutkach wyprawy wojska przeciw Ibrahimowi paszy, już wiemy: jego zwycięstwa omamają Muzułmanów; szumny okłask i pochwały ludów, pod berłem Mahmuda zostających, odzywają się za każdym jego postępem. (G.C.)

N I E M C Y.

Monachium d. 18 stycznia.

Związki pocztowe, pomiędzy Bawaryą i Grecyą, mają się wkrótce rozpocząć, za pomocą parowego okrętu angielskiego. Listy mogą być przesyłane co trzy tygodnie na przemian przez Tryest i Ankonę.

Francuzkie i niemieckie pisma peryodyczne donoszą, że właśnie zawarto pożyczkę 40 milionów z bankierem paryżkim P. Aguado, za rękojmią Anglii i Rosyi, a względem reszty 20 milionów oczekujemy tylko rękojmi Francyi i zatwierdzenia takowej przez Izby. (G.C.)

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 13 stycznia.

Rząd nałożył w tych dniach niektóre opłaty, lecz te są mniej znaczne, i niedostateczne do zaspokojenia pomnożonych potrzeb. Zdaje się, iż podwyższenie podatków, tylko zwolna chcą zaprowadzić. — Dwie zawarte pożyczki, z domem Rotschildów były dla kraju zgubne; ta chwilo-wa pomoc, drogiemi ofiarami opłaconą została. Same procenta od nich wynoszą do 850,000 złotych, a kapitał nie wystarczył nawet na spłacenie zaległych od dług procentów, tak dalece, iż będziemy musieli jeszcze trzecią pożyczkę zaciągnąć. (G.C.)

Neapol dnia 8 stycznia.

W dniu 3 b. m. Król Grecki *Otto*, w towarzystwie brata swego, Następcy tronu Bawarskiego, odwiedził Króla i Królową Neapolitańską. To samo uczynił Xiążę *August* Pruski, który się tu pod nazwiskiem Hr. *Mannsfeld* znajduje. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruxella d. 19 stycznia.

Według listów z Londynu, przesłały gabinety Anglii i Francyi, gabinetowi Hagskiemu peremtoryczną notę, oświadczając, iż, jeżeli do 19 lutego, nie nastąpi załatwienie wszystkich sprzecznych punktów pomiędzy Belgią i Hollandyą, natenczas floty sprzymierzone niezwłocznie wymuszają zupełne wykonanie traktatu z d. 15 listopada, równie, jako też wolną żeglugę na Skaldzie, ponieważ przez dalsze układy nie mogą się spodziewać pomyslnego skutku.

Z Arlon donoszą: „Strażnicy na komorze w Wasserbillig, przytrzymali w tych dniach skrzynię z epoletami, galonikami i innemi haftowaniami do ubrania Hollenderskiej jazdy w Luxemburgu; list adresowany do Pruskiego Majora Schimmelpfenning. Takową zdobycz przywieziono tutaj; znawcy ocenili wartość jej na 3,000 fr.“

— *Dnia 21* —

Donoszono przed kilku dniami, że nasz Rząd trudnił się ułożeniem manifestu do wszystkich Mocarstw; lecz od tego zamiaru odstąpiono, skoro uczyniono stanowcze kroki ze strony Anglii i Francyi do Rządu Hollenderskiego; oczekiwać zatem będziemy w teraźniejszym położeniu dalszych rezultatów. (G.C.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 17 stycznia.

Dziś rano Hrabia *Appony* miał długie narady z Xięciem *Brogie*, dotyczące się noty Xięcia *Talleyranda*, przedstawiającej niektóre spostrze-

żenia, względem interessów Wschodu. Dwory Austriacki, Angielski i Francuzki starają się wspólnie porozumieć i działać w tych, tak ważnych, okolicznościach. Poseł Austriacki zgadza się zupełnie ze zdaniem Xięcia *Brogie*. W skutku tego, wojsko nasze nie opuściłoby Morei, lecz inne otrzymałoby przeznaczenie.

— *Dnia 18* —

List z *Porto* daty 8 b. m. donosi, że Jenerał *Solignac* czeka tylko na przybycie floty *Sartoriusa*, aby rozpocząć działania zaczepne. Dowódca armii *Don Miguela* uwiadomiony o tym zamiarze, z całym wysileniem rozpoczął ogień przeciwko miastu. Następne wiadomości będą bardzo ciekawe. (G.W.)

— *Dnia 19* —

Poseł Pruski miał znowu wczoraj konferencyą z Xięciem *Brogie* względem interessów Belgijskich.

Onegdajszy wieczór u P. *Dupin* pokazał się bardzo różnym od wszystkich poprzednich; jeden tylko Minister *Humann* był tam przytomny, mało widziano doktrynerów; deputowanych zaś bardzo wielu z rozmaitych stronnictw. Jenerał *Fabvier* miał wczoraj konferencyą z Ministrem spraw zagranicznych, który miał mu powierzyć pewne zlecenie do *Lewantu*.

Dnia 24 grudnia r. z. wielki meczet w *Algierze*, przez miasto odstąpiony, na kościół katolicki poświęcony został.

Z pewnością utrzymują, iż na morzu Środiemnim zbierają się siły Angielsko - Francuzkie, i nowe wysłano rozkazy do portów względem przygotowania potrzebnych okrętów. Zapewniają także, iż powrót wojska z Morei wstrzymano został. (G.W.)

Jenerał-Porucznik *Soult*, Dowódca departamentu wschodnich-Pyreneów, przybył w tych dniach do Tuluzy, i objął, w niebytności Jenerała *Gujot*, tymczasowe dowództwo nad 10 dywizyą wojskową.

Ministryum postanowiło przełożyć Izbowi prawo, imożą którego monopolium telegrafów, wyłącznie rządowi przyznane być ma; powodem do tego, było przedsięwzięte niedawno przez niektórych tutejszych kupców, utworzenie własnej linii telegraficznej.

Wyszło tu dziełko w dwóch tomach, przez Vice-Hrabiego *Arlincourt*, wydane pod tytułem: „les écorcheurs ou l'usurpation et la peste;” z powodu nastawiania na rewolucyą lipcową, i na nowy porządek rzeczy, uczyniło tu wielkie wrażenie.

Gazeta *National* radzi Izbie deputowanych, aby Izbę Parów, które dziedzictwo już zniesione, zamieniła w Izbę wybierczą, kształtem Senatu Amerykańskiego.

Wojsko nasze w Morei będzie kilką półkami wzmożone.

Marszałek *Gérard* przybył do stolicy na kilka godzin przed powrotem Króla.

Posłowie Rosyjski i Pruski naradzali się dziś z Ministrem spraw zagranicznych: oświadczenia ich miały być bardzo zgodne; przyznali oni, że propozycje Króla Hollenderskiego, nie zgadzają się z życzeniami gabinetów, do utrzymania pokoju.

Zapewniają, że Król Hollenderski przeznaczy Pełnomocników, którzy się całkiem wyłącznie zatrudnią będą sprawami Hollendersko-Belgijskiemi, jednakowoż pod warunkiem, aby konferencya odprawiała się w Frankfortcie.

Kommissya Izby Parów ma teraz przełożyć inny projekt, względem obchodu żałoby dnia 21 stycznia.

Gazeta *Quotidienne* zawiera następujący list, który Xiężna *Berry*, już po uwięzieniu swoim, pisała do Xiężney *Angouleme*, w Pradze:

„Wiadomość o mojem nieszczęściu otrzymasz Pani pewnie rychley, niżeli list niniejszy; przychylnosc i uległosc naszych wiernych Wandyńczyków i Bretańczyków nie mogły mię uratować. — Człowiek, przybysz, który mi więcey,

był winien, niżeli samo życie, przefrymarczył moją wolność. — Wolne od zarzutów sumnienie, i poddanie się postanowieniom Opatrzności, dadzą mi siłę, do znoszenia mey niedoli. — Wspominać sobie będę, moja siostró, na owo barbarskie obchodzenie się, jakie Pani ucierpiałaś, na te okropne doświadczenia, których jeszcze w dziecinnym wieku musiałaś znosić, a myśli te i przykład Pani, nauczą mię cierpliwie znosić. Krew Maryi Teresy płynie także w moich żyłach; tak dostojnego pochodzenia stanę się też godną. — Co się ciebie tycze, mój synu! wyrzeczaj się tego, iżbyś Francją, za nasze nieszczęście chciał uczynić odpowiedzialną. — Gdyby ten kraj swoje życzenia mógł wolno objawić, nie żyłbyś pewnie na wygnaniu, ani twoja matka nie byłaby w więzieniu. — Przysposabiay się do tego wysokiego, dla ciebie zachowanego, przeznaczenia; nie zaniedbuy żadney sposobności do ukształcenia siebie. — Do panowania nad ludźmi, nie są dostatecznymi przypadkowe korzyści urodzenia; powinniśmy wyprzedzać przyszłych w przeczności, roztropności, dobroci i odwadze. Podwój zatem twoje usiłowania i twoją pilność, a staray się nieustannie o to, abyś się stał godnym twego pochodzenia i godnym panowania nad Francją. — Kończę ten list do ciebie, moja Ludwiko: twoje pełne uczucia serce, mocno udręczone zostanie na odebraną wiadomość, o cierpieniu twojej matki. Jakże szczęśliwą czyni mię ta myśl w mojej niedoli, iż twoja czcigodna ciotka, zastępuje dla ciebie moje miejsce, a jej troskliwa staranność złagodzi twoje umartwienia! Jesteś Francuzką, będziesz kiedyś matką, a natenczas pomyśisz, co czynić musiałam dla mego syna i dla Francji.“

Donosiliśmy już, że P. Dupin przechyla się zupełnie na stronę opozycji; postępowanie jego względem Ministrów, stwierdza coraz mocniej powyższą wiadomość. Gabinet zdaje się być z tego powodu bardzo straszczonym, i stara się wysledzić przyczyny niechęci Prezydenta Izby. Teraz tu nikt nie spodziewa się, aby Pan Dupin, w jakimkolwiek wypadku miał się nakłonić do zmiany swego teraźniejszego i korzystnego stanowiska, za jaką posadę dyplomatyczną. Cóż bowiem może sobie wiecej życzyć, mając 80,000 franków pensyi i niezmierny wpływ prawie na całą Izbę deputowanych.

Wezoray powrócił do stolicy Marszałek Xiążę Dalmacyi. — Dziś wyruszył na przeciwko Króla mocny oddział tutejszey konney gwardyi narodowey.

Jenerał Fabvier miał onęgday naradę z Ministrem spraw zagranicznych; proponowano jemu Poselstwo do Lewantu.

Młodzi Xiążęta Istrii i Bassano, mający udział, jeden jako Kapitan, drugi jako Porucznik w oblężeniu Antwerpii, mianowani zostali kawalerami Legii Honorowey.

— Dnia 25 —

Xiążę Karol Brunświcki miał od naszego rządu powtórnie otrzymać pozwolenie bawienia w Paryżu i w ogólności we Francji.

Wezoray wieczór po 8mej godzinie, Król i dostojna jego rodzina, powrócili do Tuilleryów. — Dziś Król odbędzie, na placu Carrousel, przegląd części woyska tutejszey załogi. (G.G.)

PORTUGALIA.

Oporto d. 9 stycznia.

Jenerał Solignac, Major Jeneralny, obeymując dowództwo, wydał następujący rozkaz dzienny do woyska:

„Mam honor udzielić woysku moję nominacyę, i sądzę moim obowiązkiem objawić postępowanie, jakie nieodzownie zachowywać będę z mocy nadaney mi władzy przez Jego Cesarzką Mość; nie może więc być dla mnie nic tak pocieszającego, nie tak chlubnego, jak zostawać pod rozkazami Xiążęcia, który to szlachetne dobro, tak pięknie ocenić potrafi. — Portugalczycy, zna-

jący dobrze obowiązki obywatelskie, zechcą mi zatem przyznać, iż pierwszym jest obowiązkiem żołnierza: postuszeństwo i karność. W każdym wypadku będę statecznie przewodniczył woysku; lecz nawzajem polegamy na gorliwości i honorze walecznych oficerów, którzy powierzonych sobie posad, tak godnymi się okazali; spodziewam się, iż niezaniebaję przykładac się do utrzymania tak piękney karności w całym woysku, która jest prawdziwą podstawą jego dobrej stawy i sily. — Zostawszy teraz sam Portugalczykiem, i równie, jak wy, z przywiązania i zasad, poświęciwszy się zupełnie sprawie Portugalskiej, będę uważał za zaszczyt mieć jedno i to samo, co wy macie uczucie. Wsparty na czystości moich zamiarów, na słuszności sprawy, której bronimy, wyruszymy naprzeciw nieprzyjaciela, z przekonaniem zupełnego osiągnięcia zwycięstwa. Lecz wpośród zwycięstwa, wspominajcie sobie także, że cnotą, szczególniej odznaczającą walecznych, jest umysł szlachetny; że spokojni mieszkańcy tego kraju, oczekują waszey opieki; że nawet zwyciężeni przez was nieprzyjaciele, zawsze waszey doznawać powinni litości; szanując prawa własności, poważając religię i jej sług; dopełnicie chwalebne go polecenia, jakie wam oyczyzna powierzyła; zjednocie sobie zadowolenie J. Ces. Mości, i usprawiedliwicie zaufanie, spełnicie razem obowiązek obywatela i żołnierza, walcząc z honorem, za przywrócenie swobod i niepodległości oyczyzny. — (Podpisano) Baron Solignac, Marszałek woyska.“ (G.C.)

ANGLIA.

Londyn dnia 19 stycznia.

Szesnaście Szkoekich członków Parlamentu, którzy, po zaprowadzeniu unii, zasiadają w izbie wyższej, wybrani są z pomiędzy Anti-reformistów.

Mówiono wczoray, że baron van Zuylen otrzymał pełnomocnictwo do dalszych przywoleń, dla ukończenia w dobry sposób sprawy Belgijskiej. Miał on wczoray rozmowę z lordem Palmerstonem.

Dziennik *Globe* utrzymuje, że na projekt wzajemny Hollenderski, konferencya nie będzie miała żadnego względu, dopóki żegluga na Skaldzie nie będzie wolną.

Kuter *Seaflower* przypłynął dnia 14 z Oporto do *Falmouth* i przywiózł wiadomości z d. 9 b. m., które nie ważnego nie donoszą. Mówią, że jenerał *Solignac* wkrótce ma zaczepnie działać. Rozkazem dziennym d. 7 b. m. zawiadomił woysko, o objęciu nad niem dowództwa. Admirał *Parker*, podług wszystkich dotychczasowych doniesień, zostawał ciągle w żywych sporach z rządem *Don Miguela*.

W *Liverpoolu* d. 15 b. m. był wielki pożar; długi szereg spichlerzy stał się pastwą płomieni. Szkoda wynosi przeszło 150,000 funtów szterlingów. Okręty w porcie były w wielkiem niebezpieczeństwie. Pułkownikowi *Jordan* upadająca w tym zdarzeniu belka złamała obie nogi. (G.W.)

Że parlament dnia 29 t. m. zgromadzi się, nie podlega wątpliwości; lecz zagajenie jego, dopiero w kilka dni nastąpi; głównym punktem mowy królewskiej na otworenie parlamentu, będzie polecenie śpieszney rozwały nad sprawami Irlandyi. Zapewniają, że potem minister przedłoży zawieszenie aktu „*Habeas corpus*“, i inne potrzebne środki do utłumienia rozruchów w Irlandyi. Nader gorliwie śpieszy Rząd z powiększeniem woyska w tym kraju. Na miejsce margrabiego *Anglesey*, mianowany był ma Xiążę *Richmond*, Namiestnikiem Irlandyi.

Gazety torysowskie utrzymują, że ministrowie postanowili uwięzić P. O'Connellą.

Król udzielił onegdaj posłuchanie admirałowi Sir Davidge Gould. (G.G.)

H I S Z P A N I A.

Madryt d. 10 stycznia.

Wczoraj przybył tu P. Stratford-Canning. Tuteysza Nadworna Gazeta zawiera kilka nominacyi urzędników sądowych, które zawsze jeszcze przez Królową są skuteczniane, na mocy udzielonego jej od Króla pełnomocnictwa.

Od przybycia Pana Canning bardzo czynnie zajmują się interessami Portugalskiemi. Wszystko wprawdzie jeszcze ogranicza się na domysłach, lecz dobrze zawiadomieni ludzie utrzymują, iż jest zamiar zapewnić niektóre korzyści Don Miguelowi za ustąpienie z Portugalii. Inni twierdzą, iż ten spór załatwiony zostanie małżeństwem Don Miquela z Donną Maryą da Gloria. Cokolwiek bądź nastąpi, pewną jest rzeczą, że kroki nieprzyjacielskie między bracią z domu Braganza wstrzymane będą.

Co dawniey uważano za domysł, powtarza się na nowo, że Pan Zea Bermudez składa urząd pierwszego ministra, i udaje się do Paryża, dla zawarcia traktatu handlowego między Francją a Hiszpanią.

Mówią, że flotylla z jednego liniowego okrętu, dwóch fregat i sześciu brygów złożona, wypłynęła z Kadyxu, aby zmusić admirała Sartorius do opuszczenia Vigo, gdyż ten, pomimo przysłanych mu rozkazów, z portu ustąpić wzbrania się. Ten krok uważają tu za konieczny, aby zachować system neutralności, którey Hiszpania dotąd z taką ścisłością względem Portugalii przestrzegała. (G.W.)

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Wewnętrzne sprawy Ameryki Północnej, stanęły na ważnym przesileniu, którego skutki nie dadzą się wprawdzie osądzić, lecz tyle jest pewna, iż zagrażają przerwaniem węzła, który łączy Zjednoczone Stany Ameryki Północnej. Zdarzenie to ważniejszém jest, niż się na pozor zdaje; wstrząśnie lub utrwali instytucje polityczne w tej części Świata i wywrze wpływ na ojczyzną matkę. Europa, nękana rozruchami, nadzwyczaj czynna w swych częściach, za ledwo w ostatnich czasach miała czas rzucić okiem na swą usamowolnioną wychowanicę; gdy w tém Ameryka Południowa, swemi bogactwami, w nowo odkrytych, nadzwyczaj obfitych minach, złota i srebra, a Północne Stany wielkim sporem politycznym, zwróciły uwagę świata handlowego i politycznego na siebie. Nie bez interessu przeto będzie, a przynajmniej w przyszłych doniesieniach przydać się może, następujący, z obcych dzienników wyjęty, krótki obraz historyczno-polityczny naszych północnych antypodów: stronnictwo Nullificystów, twierdzących, że pojedyncze Państwa mają prawo uczynić bezskutecznymi (to nullify them) rozporządzenia rządu federacyjnego, jako sprzeciwiające się interessom tych państw pojedynczych, tak się wzmogło w państwie Karoliny południowej, iż gubernator zwołał na dzień 22 listopada r. z. zgromadzenie Delegatów owego Państwa do Charlestonu, dla naradzenia się, jakimby sposobem można najłatwiej urzeczywistnić zasady tego stronnictwa. Wzburzenie umysłów powiększyło się szczególniej przez następujące zdarzenie: Pewien dom handlowy w Charlestonie wprowadził partią towarów zagranicznych, w tym zamiarze, aby stosownie do pomienionych zasad, nie uiścić opłaty cła przywozowego. Sprawa wytoczyła się przed sąd federacyjny, który skazał ten dom handlowy na zapłacenie cła i kosztów sprawy. Lecz dom ten wzbra-

niał się uznać sądownictwa sądu federacyjnego, i gdy tenże przystąpił do sprzedaży publicznej przedmiotów, należących do strony pozwanego, mieszkańcy Charlestonu nie dawali za owe przedmioty. Tymczasem pomienione zgromadzenie w Charlestonie wydało imieniem ludu Karoliny południowej w dniu 22 listopada r. z. postanowienie, którego treść w krótkości, jest następująca: „Kongres Zjednoczonych Stanów nałożył pewnemi ustawami celnymi większą opłatę na zagraniczne wyroby na korzyść krajowych fabryk, i przez to wbrew zasadom Północno-Amerykańskiej konstytucyi, wspierał jedne prowincye, ze szkodą drugich. Te przeto ustawy, mianowicie ustawa z dnia 19 maja 1828 i inna z dnia 14 lipca 1832, dotycząca się Karoliny Południowej, ogłaszają się, poczynawszy od 1 lutego 1833 r. za żadne i nieważne. Skutki takowych powinny być szczególnymi ustawami wstrzymane, sądy nie powinny wyrokować na zasadzie przepisów za nieważne uznanych, i wszyscy publiczni urzędnicy powinni wykonać przysięgę, że się do niniejszego przepisu ściśle będą stosowali. W końcu zgromadzenie oświadcza, że lud Karoliny-Południowej, każdemu środkowi przemocy, jakiegoby związek ku utrzymaniu za nieważne uznanych ustaw chciał użyć, stawia mocny opór, iż gdyby takie środki były użyte, Karolina-Południowa wystąpiłaby z związku, i że mieszkańcy tego państwa byłiby wolnymi od wszelkich zobowiązań ku związkowi. Jakie skutki będzie miało to oświadczenie, nie można jeszcze sądzić podług ostatnich wiadomości z Ameryki Północnej; tymczasem wielu się jeszcze tém uspokaja, że skłonność Amerykanów, szczególniej do zarobkowości i zysków pieniężnych, ma wstręt od politycznych zaburzeń; że każdy pojedynczy ma jeszcze rozmaitą sposobność, do pewnego polepszenia swojego losu; że niezmierna przestrzeń kraju, uzyskana korzystnymi układami z Indianami, otworzyła wszystkim niechętnym i politycznym zapaleńcom obszernie pole działalności, i z tych wszystkich powodów robią sobie nadzieje, że albo jeszcze nie tak prędko nastąpi rozerwanie związku, albo gdyby takowe teraz już zaszło, dla swoich widocznych niekorzyści, krótkoby bardzo trwało. Tymczasem nie jest niepodobieństwem, aby zdarzenia w Charlestonie nie znalazły naśladowców w innych Państwach związku. Wprawdzie Georgia nie zdaje się podzielać zasad Nullificystów; lecz może mieć skłonność sprzeciwiania się taryffie celnej, sądownictwu sądu federacyjnego, obronie Indianów i niektórym innym środkom, uważanym za przeciwnie konstytucyi. Nawet i reszta państw południowych nie wielką ma odrazę do oporu przeciw rządowi federacyjnemu; przeciwnie zaś Państwa środkowe i większa część wschodnich, mogą mieć postanowienie utrzymania taryffy celnej i systemu federacyjnego. Śród tych okoliczności, burzliwsze były ostatnie wybory na członków Kongressu, niżeli dotąd. Wszelako i teraz można było dostrzedz, że to wzburzenie było sztuczne, że zamieszanie tylko z trudem przez kandydatów było zrobione, a spokojność i porządek powróciły prawie bez wdania się rządu. Nie jest to skutkiem właściwej konstytucyi Ameryki Północnej, lecz dziełem młodzieży tego Państwa, gdzie duch mieszkańców, skierowany jest szczególniej do życia materialnego i jego potrzeb, gdzie walczy z naturą; a spekulacyami filozoficzno-politycznymi, jako bezowocnymi wynalazkami, pogardza. Zresztą wybranie nanowo generała Jacksona na Prezydenta, a P. van Buren na Vice Prezydenta, zdaje się pomyslną zapowiadać przyszłość. (G.W.)

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
	d. 25 o 2 wieczor.	27 cal. 6,1 lin.	+ 2 $\frac{1}{2}$ stopni.	Zachodni.	Odwilż.
	d. 26 o godz. 7 $\frac{1}{2}$ rano.	27 — 9,7 —	+ $\frac{3}{4}$ — —	Zach. i ni.	Odwilż.
	d. 27 — — —	27 — 10,3 —	+ $\frac{1}{4}$ — —	Połud.-Zach.	Pochmurno.

Wilno dnia 27 Stycznia o. s. 1833 roku.

(Z odmianą terminow Licytacji.)

1 Stosownie do Ukazu Senatskiego 22 junii roku 1814, oddawać się mają z publiczney Licytacji w arendowną dzierżawę na lat sześć, pola i łąki położone w Skarbowych Puszczech: Białowieżskiej, Rudzkiej i Grodzieńskiej, w umieszczającej się przy tém Tabelli oznaczone.— Termina do licytacji przeznaczają się: 23, 24 i 27 a na przetarg 28 następującego miesiąca Lutego — Licytacja odbywać się ma w Izbie Skarbowey Grodzieńskiej, w Sądach Powiatowych: Prużańskim i Brzeskim; do której każdy może przystąpić, składając ewikoyą wyrównyującą trzeciej części rocznego dochodu, z zachowaniem pierwszeństwa włościanom Skarbowym, których Gromady, zamiast ewikoyi, są odpowiedzialni, za opłatą arendowney do Skarbu na-
leżności.

Grodzieńskiej Gubernii Starszy Leśniczy Kowalski.

Sekretarz Steckiewicz.

N.		OBSZERNOŚĆ		Ilość Wozów Siana.	CENA Z UPRZEDNICH TARGÓW.			
		Pola Oronogo.	Sianożęci		Za pola Oronog.		Za Sianożęcie.	
					Assygnatami.			
		Dziesięciny		RUB. K.				
<i>w Powiecie Prużańskim.</i>								
<i>Białowieżskiej Skarbowey Puszczy.</i>								
<i>w Leśnych Strażach.</i>								
1	Krukowskiej	—	379	765	840	—	—	—
2	Stołpowiskiej	—	419	693	692	—	—	—
3	Okolnickiej	—	287	317	387	80	—	—
4	Dziadowłańskiej	—	85	180	220	—	—	—
5	Podbielskiej	—	189	461	466	—	—	—
6	Narewskiej w uroczysku Podlewkowo	—	60	150	216	—	—	—
W ogóle		—	1419	2566	1821	80	—	—
<i>w Powiecie Brzeskim.</i>								
<i>Rudzkiej Skarbowey Puszczy.</i>								
<i>w Leśnych Strażach.</i>								
1	Faustynowskiej	21	2	8	7	20	4	80
2	Radeszkiej	197	69	74	88	66	17	34
3	Wierzoholeskiej	672	40	98	113	46	47	54
4	Lachowieckiej	53	18	55	67	27	12	73
5	Borysowskiej	—	25	31	65	—	—	—
6	Faustynowskiej w uroczysku Kruszyno	112	7	—	—	—	120	—
W ogóle		1055	161	266	341	59	202	41
<i>w Powiecie Grodzieńskim.</i>								
<i>Grodzieńskiej Skarbowey Puszczy.</i>								
w Mostowskiej Leśney Straży		—	45	70	110	—	—	—

Grodzieńskiej Gubernii Starszy Leśniczy Kowalski.

Sekretarz J. Steckiewicz.

(95)

1 Opieka Dworzańska Pttu wileń. podaje do powszechney wiadomości: iż Szynk z Lodownią w domu Romanowicza przy ulicy Bernardyńskiej położony, będzie się oddawał przez publiczną licytacją w jednoroczną arundę od następującego S. Jerskiego terminu; na jakową licytacją, iżby życzący dnia 30go terazu. moa, a na przetarg dnia 1go nadchodzącego lutego do sali Sądu Powiatowego z dostatecznymi ewikoyami przybyli, przez niebiesze ogłoszenie zwywa. Datt. 1833 stycznia 25 dnia.

Przydujący w Opiece, pełniący urząd Marszałka wileński powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski

Pismowodea Józef Karwowski. (113).

1 Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, za przybyciem do tego Sądu dnia 11go terazniejszego moa grudnia człowiek *Mikolaj*, który się powiadał włozełą niepa- miętającym miejsca urodzenia, rodziny, oyczynny i nazwiska swego, równie pochodzenia, niezapisanym nigdzie w rewizyi, wywiezionym do Rzeczyckiego powiatu przed 7m blisko lat, z Grodzieńskiej gubernii przez Szlachcica Kasztelanica Teodora Niezabitowskiego, mający wieku lat do 25, przymiotów następunych: wzrostu wysokiego, włosów na głowie, brwiach i wąsach światłorusych, a na brodzie jeszcze ich nie ma, twarzy czystey, nosa podługowatego, na końcu nieco zaostzonego, garbatego,

oczach błękitnych, na ciele po całym grzbiecie znajdują się żółtawe niejakie znaki, że pomieniony osłówek utrzymuje się pod strażą w Reczyckim miejskim ostrogu od dnia 11go miesiąca grudnia, i za odhyciem o nim śledztwa, będzie z nim odesłany do tutejszego Powiatowego Sądu, dla postąpienia z nim podług praw. Grudnia 15go dnia 1832 roku.

Assessor Jan Bielecki.

Sekretarz Andrzej Chitan. (108).

1. Od Borysowskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w powiecie wzięci ludzie: 1szy *Iwan Iwanow Sołowjew*, który się powiadał rodem Witepskiej gubernii i tegoż Miasta mieszczaninem, wieku lat 36, przymiotów następnych: wzrostu wielkiego, twarzy czystey, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, brodzie i wąsach ryżowatych, jednego przedniego zęba w górze nie ma; 2gi *Serhiey Jehorow*, rodem z miasta Witepska tamecznym mieszczaninem, wieku lat 28, wzrostu średniego, twarzy śniadey, ospowaty, oczu karych, włosów na głowie czarnych; brodę i wąsy goli, i że pomienieni ludzie utrzymują się w Borysowskim turemnym zamku i postanowiono uczynić stosownie do ich opowiadania sprawkę, o czém pisano, o pierwszym do Wieliskiej, a o ostatnim do Witepskiej miejskiej Policji. Września 30go dnia 1832 roku.

Sprawnik Eogenfelt.

Sekretarz Popacki. (109).

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszów JW. Ewarysta Stetwińskiego b. Podkomorzego Ihumeńskiego w majątku Meyznerowie w powiecie Ihumeńskim, remissą Mińskiego Głgo Sądu 2go Departamentu ustanowiony, w skutek własney rezolucji w dniu 28 gbra 1832 r. postanowionej, dnia 10go Januaryi bieżącego roku do tegoż majątku Meyznerowa, dla ostatecznego rozsądzenia Exdywizyi, zjechawszy, po zareassumowaniu sądów, zawiadamia wszystkich kredytorów, i pretensorów, iżby nieprzewlekając czasu, do niniejszego Sądu, z swojemi dopominkami i pretensyjami, sub ammissione rei, do dnia 11go Februaryi bieżącego 1833 roku jawili się.

Sędzia Exdywizorski Kawaler
Jan Borsuk.

Aureljan Wolski Exdywizor.

Joachim Sobolewski Exdywizor.

(104)

Hermaan Lemus Czadzoziemiec i Fabrykant kwiatów ma honor rekomendować się prześwietney publiczności swoją robotą w naynowszych guście i kolorach naymodniejszych na wzór franczki, też przyymuje on obstalowanie takieyże roboty jak się komu upodobać będzie. Mieszkam na rogu Sawicz ulicy w domu W. Liniewiczza.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (19)

2 Podaje się do powszechney wiadomości, że skutkiem rezolucji Sądu Magistratu Wileńskiego, zostanie rozpoczęta na dniu 30 terażnia miesiąca Januaryi, w domu WW. Mikołaja i Alexandra Slendzińskich w mieście tuteyszym pod N. 205 sytuowaném, publiczna licytacja różnych towarów w handlach jedwabnym i korzennym naydnających się, a do tychże WW. Slendzińskich przynależnych, i takowa wyprzedaż i w dniach następnych oprócz dni tabelnych i świątecznych będzie kontynuowana. Datt 1833 roku miesiąca Januaryi 20 dnia.

Jan Danilewicz Radny M. W. (101)

3. Виленская Казенная Палата объявляет, что въ оной по Ревижскому Ошдѣленію имѣющіяся двѣ порозжія Шполаначальниковъ вакансіи, одна по Рекрушскому Шполу съ жалованьемъ 600 р., а другая по Ревижскому съ жалованьемъ 980 р.; почему ещѣли кто изъ способныхъ къ дѣлопроизводству чиновниковъ желаетъ занять сіи мѣста, то явилсябы въ Казенную Палату, съ представлениемъ засвидѣльствованной пѣхъ мѣсьи въ коихъ продолжали служеніе о способностяхъ и повѣденіи своемъ. Генваря 14го дня 1833 года.

Совѣшникъ Лега.

Секретарь Федосій Гайко. (32)

3 Oświadczenie imieniem W. Teressy z Borodzieczów, wprzód Hubarewiczowey, a teraz Zdzitowieckiej, wespół z zażaleniem, przeciwko podstępnyim działaniom W. Karola Zdzitowieckiego, czyni się z następney okoliczności; oto: Obżałowany Zdzitowiecki postanowiwszy zawarć ślubne związki z Żałującą Delatorką w terażniejszym 1832 roku Januaryi 27 dnia, z W. Anusewiczem Adwokatem Subseleliów Grodzieńskich i Panem Szyszło, pod nieobecność Opiekunów Żałującej Delatorki, z nayusilniejszym naleganiem przed ślubem pracując, wedle swych zamiarów, w naypoźniejszey porze wymogł dokument tytułu darowny na rubli srebrnych tysiąc N. 1,000, a z przyczyny takiej, ledwo o godzinie jedenastej nocną porą ślub wzięł — Takowy dokument, jako podstępny, bez opieki zdziałany, za nieznaący przed publicznością urzędowie ogłaszając, kasują i umarzam; a że za onym grosza jednego nie jestem zawiniająca, każdemu objaśniając, Obżałowanego, zdziałanie nieprawne, podstępne, przy naysolenniejszym zażaleniu manifestując, bez omieszkania, dla wiadomości każdego podaje. Dat roku 1832 miesiąca maja 16 d.

Тереса Здзитовицка.

Roku 1832 miesiąca maja 16 dnia, po podaney prośbie i zasłęcy na ona w Sądzie Powiatowym Lidzkim rezolucji, przed Aktami tegoż Sądu osobiście stawając W. Тереса Здзитовицка, powyższe oświadczenie do Akt podała i na to się w Księdze wieczystey własnoręcznym podpisem stwierdziła, o czém Kancellarya Powiatowa Lidzka poświadcza — Sądu Powiatowego Lidzkiego Sekretarz Wincenty Maszewski. (98)

3. Sanie dyszlowe roboty eleganczkiej znajdują się do sprzedania za cenę umiarkowaną na dole w Ratuszu; dowiedzieć się u Pisarza tamże. ()

1833 года Генваря 20 дня, печатанъ дозволяется за болезнею Полицмейстера Часный Приставъ Вашклевичъ. (40)